

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Gunnar Bech (1954-04-01)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Gunnar Bech (1954-04-01)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_021-shoot-workidacc-1992_0005_021_Bech_0180/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

1.4.1954

Kære professor Hjelmlev.

Mange tak for Deres brev af 31.3.1954 med meddelelse om, at jeg endnu i to år vil kunne oppebære Wimmers legat. Jeg må måske have lov at udtrykke min store glæde over, at De nærer så megen tillid til mine videnskabelige muligheder, at De har fundet det rigtigt at indstille mig påny, og min taknemmelighed over den venskabelige gestus, De har vist mig ved personligt at meddele mig det lykkelige resultat. Igennem årene har jeg snart modtaget mange gladelige budskaber direkte fra Ordruphøjvej 40, og jeg føler trang til at sige, at netop det, at De selv har villet give mig underretningen på forhånd, har forøget glæden på en sådan måde, at det opnåede er blevet hævet op til at være noget mere end et rent materielt gode. Denne personlige interesse takker jeg Dem for.

Og så håber jeg i løbet af en ikke alt for lang tid at kunne forelægge et synligt bevis for, at De ikke har handlet forkert ved at skaffe mig Wimmers stipendium, i form af min bog om de tyske infinitter. Det bliver et meget voluminøst opus; og jeg er endnu optimistisk nok til at tro, at det vil lykkes mig at udforme en betydelig simplere og mere præcis teori over dette afsnit af grammatikken, end der intil nu forefindes, selvom jeg ofte er skrækslagen over, hvor lang tid der undertiden kan gå, inden man når frem til en tilfredsstillende formulering af et tilsyneladende ganske enkelt forhold. Jeg véd ikke, om det måske er et almindeligt fænomen; men for mig er det i hvert fald - og med årene i stedse højere grad - sådan, at det er selve formuleringen, der frem for alt tager tiden.

De venligste hilsener
Deres hengivne

Björn Borch

1/52, 18 B, 2